

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Égész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
 Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
 Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István tér 1.**
 Egyes számok kaphatók: a dohánytörszékben.

Kilátások.

A képviselőház, az ország képe tulajdonképen csak most kezd érdekessé válni. Eddig azt láttuk, a mit Széll Kálmán idejében volt szerencsének tapasztalni. Mit tett Széll Kálmán egy esztendővel ezelőtt, mikor az ellenzék Botond módjára rézfokossal verte a kormány álláspontját? Körülbástyázta magát többségével s hallgatót, lapitott. Hallgatta az erősnél-erősebb vádakat és bizott benne, hogy kibőjtöli őket. S mikor azt látta, hogy a bőjtölés nem használ: faképnél hagyta az egész kompániát és elment Rátótra a tenyészmarhái közé, a melyek bizonyára jobban pariroznak neki, mint a magyar parlament.

Akkoriban egy nagy legény kurjongatott a korezmában. Gyűrte az ingujját fölfelé s folyton azt hangoztatta, hogy így, hogy úgy, majd megmutatná ő, ki a legény a csárdában, csak azt a nagy ostort kaphatná valahogyan a két keze ügyébe. Addig verte a mellét, addig fogadkozott, hogy végtére Bécsben is híret vették a nagy legénykedésnek és rábízták a kormány szekerét. Először elkergették és ki-nevezték, de mikor Hédervárnak se sike-

rült a vállalkozás, újra visszaküldték. Azóta uralkodik. Elcsapja a főispánokat, hivatalnokokat, a kiknek az arca, meg a becsületes elve nem tetszik neki és keres olyanokat, a kiknek az elvei is, meg a keresztlevele is rendben legyen.

De hát beváltotta-e a nagy legénykedést? Mit ért el eddig? Ott vagyunk, a hol a mádi regalebérő. Az obstrukcióból se kiút, se bent. Még be sem ült a bársonyszékbe, már az „erős kéz“ politikáját hangoztatta. Mikor tenni kellett volna, hallgatót, mint hallgatott Széll Kálmán s hallgat azóta is.

Azaz mégsem egészen. Azt mondják, hogy most megembereli magát és elkezd a táncoltatást. Most már gromba lesz, a milyen lenni akart és meg fogja tisztogatni a parlamentet a füledt, olomsúlyu levegőtől. Olyan kemény rendszerabályt vág a tisztelt obstruálók nyaka közé, a mitől el megy a kedvük legalább egyelőre.

Valóban kíváncsiak vagyunk rá. Azonban mi még sem hiszünk a vihart jósló feillegek villámaiban. Miért? Mert Tisza első sorban élni akar. Élni uralkodni, fürödni a hatalmas fényugaraiban, hallani a hízelkedők, a talpnyalók, a csúszó-mászók suttogásait, szeretné mindenáron kitüntetni

azt, a kit zive szeretni tud; gyűlölni, bosszút állani azokon, a kik valaha ellenségei voltak s gráciáját ki nem érdemelték. Hiszen mikor magas állását elfoglalta, ki-mondhatatlan örömben uszott, a kik látták, azt mondják, hogy mosolygott is, pedig azt már rég elfelejtette. Ezt a boldogságot Tisza nehezen fogja feladni. Pedig azt jól tudja, hogy ha az ellenzékkel kiköt s a parlament tanácskozásainak eddigi szabadságába belenyul, még a Kossuth-pártiakat is szemben találja, a kikkel pedig békét s a kikre békét kötött.

Eddigi működése ügyes kitéltánc volt; kacintott jobbra, kacintott balra, egy kicsit karmolt, aztán újra visszahuzta a macskakörmöket, s boldog volt, mikor az ellenzék nagy részét lecsalta a küzdelem színpadáról.

Ha most erőszakoskodni kezd, a háboru újra teljes erővel fog kitörni.

Csak egy a kérdés, nem sokalják-e meg Bécsben a komédiát. Megelégesznek-eakkoraeredménynyel, illetőleg annyi eredménytelenséggel, mikor Tiszától rendet, egy új munkás korszak bekövetkezését várták, a mely továbbra is neveli Bécsnek a hűséges, alázatos mindeure kész szolgál-Magyarországot.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Szalome tánca.

Az ozorai vár bástyás falakkal övezett palotája hatalmas négyszöglet formál. Sarkain, mint egy-egy óriási galambduc, négyszögletes zárt erkélyek ugranak ki a második emelet magasságában. A kapu fölött eget ostromló torony emelkedik, a melyet ormok koronáznak.

A kapuval szemben levő épületszárny földszintje egyetlen óriási oszlop csarnok, nehéz bolthajtásokkal, melyek fölülkel bíró színes üvegu ablakokkal. A piktor esküjének napján itt terítették.

A falak mentén három oldalt elnyúló asztalok mellett egyetlen hely sem maradt üresen. A derékasztal közepén, szemben az ajtóval, Ozorai Borbála, a vár asszonya ült. Ozorai András még most is viruló leánya drágaköves, tornyos főkötőjében, menyéttel szegzett ibolyaszin palástjában úgy festett, mint valami királyné. Jobbján a biboros ült, balfelől Don Pedro herceg, a ki olasz nyelven oly hévvel diskurált a nagyműveltségű nagyasszonynyal, mintha régtől fogva ismerné. Pipó ur a biboros mellé telepedett, jobbján Masolino ült. Akadtak, a kiknek ez kezdetben szemet szurt. A piktor azonban oly becsületudóan viselkedett s oly nyugodtan ült helyén, mintha egész életén át csakis fejedelmekkel parolázott volna.

A kik közelében ültek, egyre jobban ostromolták kérdéseikkel a feketeruhás tüzesszemű, sima állu emberkét. Ez szaporán forgatta rovíre nyírt fejét, tekintett oda, a honnan megszólították. Látszólag nyugodtan s megfontoltan feleltetett. Valójában pedig tele volt a szíve háborgással. Soha sem szívetelt a zajt s a legjobban szerette,

ha egyedül volt. S itt most őt nézi, az ő szavát lesi minden ember. És milyen emberek? Egészen új világ. Mordképu, szakállas, büszke főurak, a kikben több a méltóság, mint Itália féltucatnyi apró fejedelmében. Széldiképu, de mégis szigorú tekintetű, nagyuri asszonyok, mosolygó fiatal leányok, a kik csillogó bogláros partájuk alól csak lopva néznek rá s mégis mintha szinte lennének, hogy kikacaghassák...

Branda biboros példájára az egész vendégsereg fölemelkedett ühéből s az asztali áldás nyomára ismét helyére telepedett. Csak Masolino maradt állva s meredt riadtan a terem nagy szárnyas ajtajára, mely hirtelen föltárul.

— Ülj le, Masom! — sugta Pipó ur s gyöngéden helyére huzta. A piktor pedig kerekre nyílt szemmel s riadtan mered a terembe ugrató hófehér lovasra, a kinek nyomában az étkezőköt egész hadserege özőnlük be az ajtón gyalogszerrel. A lovas taktács Ambrus, Pipó ur főszakácsa, hófehér paripáján a vár asszonyával szemben megáll s fölagoskodván alacsony hátú nyergéről, jobbra-balra köszön. Majd seregének int. A Pipó ur felemás színeiben bujtatót étkezőköt szanaszéjjel görögnek, kezükben a vert művű öblös ezüstedényekkel s a következő pillanatban tele van a terem az asztalra rakott ételek fűszerzamos párájával, a mely a fedeltől megfosztott edényekből árad ki. A beszélgetés elhal. Az étkezőköt hátra huzódnak. Helyükbe a vár apódiái lépnek kezükbe boroscancsókkal s sorra töltögetik a vendékek ezüst-poharait. Takács ur pedig, mint a csatamezőn a hadvezér, komoly méltósággal jár föl és alá lován s lesi, nincs-e hilla valaminek az asztalon.

— Pipó ur — rebegi a szokatlan dologtól, az apródok és étkezőköt tarka hadától elkápráztatva Masolino. De aztán ismét elhallgat. A fehér lovas magasra emeli vezéri pálcáját, egy hatalmas ezüst-

kanalat s az étkezőköt egy pillanat alatt ismét ott teremnek, leszedik a félig-meddig üres tálatk s vezérük nyomában ismét eltűnnek az ajón. Helyükben a vár asszonyának kedvenc színeben: violaszin testhez szabott dalmányban újabb szolgahad terem, újabb szokatlan formájú s izű cetelekkel. Takács ur most mögöttük bukkán föl fehér lován, de míg az étel fogy, most is ott jár föl és alá az asztalok előtt.

— Pipó ur! — szólal meg Masolino ismét. Az előbbi játék azonban megint megújul s tart alkonyatig, a míg a szolgák egy másik hada meg nem gyűjtja a boltozott mennyezetről alácsúggo csillárokat viaszgyertyáit. Csak az apródok állnak rendületlenül a vendékek háta mögött s töltögetnek, mihelyt valamelyik pohár kiürül. Itt-ott már ugyan-csak kipirul egyik-másik vendég képe, hangosabb szó mégis csak elvélve hallszik. Csupán az ezüst-poharak csörrenése veri föl minduntalan a tompa zsongást, a melylyel a lakoma jár s Takács ur paripája patkolatlan patájának kopogása. Masolino is sűrűn kocint urával és szomszédaival, de maga csak keveset iszik. Ugyis mámorba ringatta a képek tarkasága, a melyek az asztal körül minduntalan megújulnak. Imhon ismét kinyílik a duplaszárnyú ajtó. A lakomának vége. Takács ur kivonul seregével s a terembe hosszú sorban viruló képu fiatal lányok nyitnak be patyolat ingvállban, ezüstthimes tarka derékban, ezerráncos rokokójában s piros cipellővel lábakon.

— Jobbágy-lányok — mondja Piró ur piktorának, látván, mint csodálkozik. — A fürge lányok széjjeloszlanak. Egyik kezükbe ezüsttálkával, a másikban vizeskancsóval a vendégek elé járulnak s ezek sorra mossák meg kezüket.

Branda biboros hálaímaja után, a mely a kézmosást követte, Masolino ismét megszólal:

— Pipó ur! — Többet azonban most sem

Mai lapunk 6 oldal.

De hát akkoris, ha Tiszát elbocsájtják, kit kapnak helyette? Lesz-e a ki a darázs-fészekbe nyulni mer.

A szabadkőművesség és az ifjuság.

A humanizmus és az emberbaráti szeretet hangzatos jelszavai alatt „vakoló” szabadkőművesség ujabban nagy erőfeszítéssel dolgozik azon, hogy a magyar ifjuság nevelését minél nagyobb mértékben a saját képére és hasonlatosságára alakítsa.

Tekintettel a nagy apparatussal dolgozó manőver épen nem veszélytelen voltára, lapunk legközelebbi számában egy, a legszélesebb körök, de első sorban a *szülőket* érdeklő vezető cikkben fogunk a páholyok ezen aknamunkájával foglalkozni.

Ma egy kis bevezetés gyanánt itt adjuk az Alkotmány mai számában megjelent következő sorokat:

Ismeri mindenki jól a „Zászlónk” ifjusági lapot, mely jöhet csak 2 éves, mégis oly, hódítást végzett az ifjuság körében melynek pártját nem találjuk. A kitűnően szerkesztett lap egyszerre kedvence lett a magyar ifjuságnak. Valóban zászlója lett. Ez a zászló pedig szepőlőten, tisztá. Aki olvasta a Zászlónkat, tudja, hogy a hódítás eszközeül egyedül a keresztény és hazafiai eszmék fenségét választotta. Az ifjuságot az eléje állított keresztény ideálok szépségével büvöli el. Amellett hasznos ismereteket terjeszt közöttük s nemesíti azt a játszi ifjú kedélyt, melyet mindig irigylhetünk az ifjuságtól. S dacára ennek azt olvassuk a „Siriu”-páholy jelentésében, hogy kidolgoztak egy köriratot, hogy a Prohászka szerkesztésében megjelenő ifjusági folyóirat terjedését meggátolják. (Szimbolikus Nagypáholy jelentése 1902. 52. o.) A páholy abban azonban téved, hogy a lap szerkesztőjének Prohászka tartja. Prohászka igen gyakran dolgozik a lapba, de nem ő szerkeszti.

A szabadkőművesek eme piszkos aknamunkáját nem szükséges nekünk megbélyegezni. Ezt a közlemény ezután, hogy a dolgot napvilágra hoztuk, ugys megteszi. A szabadkőműve-

sek erőlködése pedig úgy sem ér fel abba a magasba, amelyen a közönség véleménye van a „Zászlónk” fölül. Az ifjuság lelke pedig sokkal jobban szereti az igazán szépet, nemeset és jót, semhogy ha az egyszer őt már megragadta, elhagyja. Azért egy csöppet sem félünk attól a tervbevett újságtól sem, melyet a „Zászlónk” ellen akarnak indítani — állítólag nagy pénzzel, nagy apparatussal. Csak felhívjuk a figyelmét a keresztény szülőknél és ifjaknál, hogy tudják, hogy honnan jön a támadás és tudják, hogy hol keressék a gyökerét annak az új hajtásnak, annak az új ifjusági lapnak, melyet legközelebb meg akarnak már indítani.

Azt hisszük, tisztességes keresztény szülők és nevelők előtt semmi sem ajánlhatná jobban a „Zászlónkat”, mint a szabadkőműves páholyok sötétben bujkáló „testvérei”-nek ez a nagy agyarkodása.

A kiváló ifjusági lapot, melyre lapunk olvasóinak figyelmét a jelen alkalommal is felhívjuk, *Izsf Alajos* szerkeszti. Kiadóhivatala Budapest, Damjanich-utca 50. sz. A havonként egyszer gyönyörű tartalommal és remek képekkel megjelenő ifjusági lap előfizetési ára egy évre *két korona*

UJDONSÁGOK.

— **Személyi hírek.** *Id. Zichy János* gróf nagy-lángi birtokáról hosszabb tartózkodásra Abbázia utazott.

Csalai Kégl György nagybirtokos a napokban huzamosabb időre a bájos Riviera-ra, Monte-Carloba utazott.

— **A Vörösmarty-Kör** sorozatos felolvasásából a második felolvasás a kör helyiségében vasárnap, január 24-iken este fél 6 órakor lesz. Dr. Lauschmann Gyula olvassa fel „*A szív való-sága költészele*” című tanulmányát. A szív működésének képben való szemléltetése, a szív szerepének és fontosságának bemutatása a tárgy érdekes volta miatt külön ajánlásra nem szorul. A kör választmánya a nagyközönséget a felolvasásokra szívesen meghívja. A felolvasást társasvacsera követi; a melyen hölgyek is résztvehetnek és melyre jelentkezni a körben kitett íven lehet. Az

összes felolvasásokra érvényes belépő jegyeket a kör helyiségében a felolvasás kezdete előtt lehet kapni.

— **Egy kis eszenzió.** A „Székesfehérvári Hírlap” legutóbbi lapszámában jelent meg a következő hírközlemény:

— *Mi igaz belőle?* Mint hírlík, egyik városi tisztviselő illetéktelenül vett fel pénzt. Elvárjuk a tisztlikar érdekében is, hogy e kényes ügyben mielőbb teljes világosságot lesz.

Természetes, hogy ez a rejtélyes néhány sor gondolkodóba ejtette a közönséget s a találgatások egész sorozata kélt nyomában. Egy kis panama, sikkasztás, szenzió stb. hire röpködött a levegőben s bizony nem egy tisztviselőt ért a gyanu illetéktelenül. A további találgatásoknak elejét véve jónak látjuk tájékoztatni a közönséget, hogy a jelen esetben ilyenféle csemegét nem nyújthat a sajtó, mert vaklármáról van szó.

Illetékes helyről vett értesítésünk szerint ugyanis az eddigi vizsgálat eredményeként jelezhetjük, hogy inkorrekttség fenn nem forog. A lényeg az, hogy mikor Maron József szabóiparos a szabó munkákra pályázott, óvadékul egy 1000 koronás takarékpénztári könyvecskét csatolt, mely Maron József és Maron István nevével áll. Az elhunyt Maron István után Maron István városi számvéve nevével hozták kapcsolatba e könyvet s így történt volna a kamatok „illetéktelen” felvétele. Az időszerű kamatok azonban mindenkori Maron Józsefnek adtak ki. Hogy a könyvben fele részben néhai Maron István illető összeg a hagyaték leltározásánál szerepelt-e, azt nem tudjuk. Mint halljuk s fentartással közöljük, hogy ezen összeget illetőleg az örökösök egymás között megegyezésre jutottak.

— **Köszönet.** A Szent István-terem bál céljaira a következő adományokkal voltak kegyesek járulni: Erzsébet Amália főhercegnő 200 korona. Herceg Esterházy Miklósné, Gróf Esterházy Miklós Mór, id. Gróf Zichy János, id. Gróf Zichy János, Meszleny Benedek és Pál 100—100 kor. Gróf Merán Ferenc, Gróf Zichy Rafael, Gróf Wimpfen Sigrídné, Br. Gudenus Géza, Kégl György, Fiath István, Gróf Nádasdy Tamás 50—50 korona. Dr. Városv Gyula megyés püspök, Gróf Esterházy Gyula 20—20 k. Gróf Esterházy Mór, Almásy János, Tóth Artur, Bilkei Ferenc, Schnetzer Nándor, Ringhoffer Endre 10—10 k. Magdics István 5 k. Mely adományokért hálás köszönetet mond a *Rendezőség*.

tud mondani. A hol az imént a leányok sürgőldtek, muzsikuskok tűnnek föl s mind oly egy formák fekete színű ruhájukban, valúkon fél-revetett palástjukban, mintha egy anya gyermekei lennének. Az egyik előre lép s lantjának hurjaiba markol.

— A jerkői diadal! — két ajkán a szó s nyomban rá társai is szerszámik után nyulnak. Néhány suta taktus nyomában ezekre gyujtanak: a pengő zengő muzsikának szárnyán históriás ének hangzik föl Ozorai Pál ispán legutóbbi hadi tetteiről.

Masolino csak törte a magyar szót. Egy firenzei barát tanította erre, mielőtt utra kelt, a ki régebben hosszabb időn át a budavári minorita-klostrom lakója volt. A muzsika és énekszó szárnyán a festő most mégis megértett minden verset, a melyet az igricek egyre tüzebben Pipó ur Moldovában való hősei tetteiről énekeltek. A lélkének szemében csodás módon meglevenedett minden kép, a melyet a versék folyamán a viharos zene kiszinezett. Látta a királyi sereg fölvonulását, hallotta a várba szorult törökök ádáz ordítását. Ágyu bömböl, dob pereg. A keresztény hadak Jézus kiáltása az égig hat. A roham mégis meghiúsul, másodszer is, miglen harmadszor Pipó ur megragadja az ország zászlaját, emberei élére áll és a magyarság, mint a melyet az ágyuk törtek s pár perc multán magyar lobogó leng a vár fokán.

— Ezt megfestem! — kiáltja a piktör a szíven túlradó lelkesedésben. Szava a pohárcsöbrésben vész. A fúrak egyszerre talpra állnak egymás hátán Pipó ur felé tolongnak s sorra koccintanak vele.

Masolino csak most veszi behatóan szemügyre urát. Fűrkeszve keresi a bokáig érő szederjes színű mentéjü büszkélkedő hosszuszakállas, hosszuhaju

napsütötte arcu emberben a régi Pipót, a szegény Scolai fiát, a kit inaskorában a firenzei Albizziborgóban reggelénként látott, a mint mestere műhelyével szemben, gazdjája, Picchia kalmár boltjának ajtaját nyitogatta. Szülővárosában Pipó ur több mint tíz éve járt utóljára s akkor is már Zsigmond király nevében, mint ennek követe. A város egész lakossága jól tudta, hogy nagy ur lett belőle. Valójában azonban Masolino is csak most ébredt tudatára annak, hogy mennyire vitte a midőn a büszke magyar urak örömetli élénzsével körül rajongják. A kép, a mely mesés fényével környezi, igazán csak most tünteti föl a festő előtt Pipó urat úgy, mint egy hatalmas ország fejedelmeként megbecsült s nem egy apró-cseprő itáliai fejedelemmel dicőbb főurat.

S nihelyt a vendég-sereg ismét helyére széled, a muzsikuskok hűros szerszámok uj nóta kél. Néhányuk félre teszi lantját s felében sip, felében kúrformájú hangszert huz elő és azon fujja. Masolino elcsodálkozva figyel a sohasem hallott szokatlan ritmusu nótra, a mely hol tüzes, hol panaszosan fölír, majd ismét fölújong. A vendég-sereg izeg-mozog s még a biboros is taktusra ringatja fejét. Az óriási terem ölnyi vastag falai között télen-nyáron egyaránt hűvös volt a levegő s a vendégek mentéjükben, az asszonyok palástjukban ültek a lakomán.

Most azonban rendre levetik a felöltőt s a piktör szemében kigyul a tűz. Káprázatosan ragyogó búbjós szinpompa bontakozik ki apránként szeme előtt.

Egy-két fiatal főur drágakövekkel lehelített aranyárga dalmányában talpra áll, fölkap egy-egy fiatal leányt s sarkantyuját pengelve, táncra kerekedik vele. Ilyen táncot sem látott még Masolino. Mintha semmi rend sem volna mozdulataiban, mégis merő harmónia egy-egy pár.

Künn már besötétedett s a csillárok ezerny viaszgyertyáinak sápadt világában egyre nagyobb a zene szavára ringó, hullámzó, topogó, drágakövektől, arany-ezüsttől ragyogó szinpompa táncos sereg. Masolinónak olybá rémlik, mintha a szivárvány szaktad volna darabokra s ennek szilányáiban burkolózva lejtene előtte egy mesebeli tündérraj.

— Eccellenza! — sóhajtja, feledve, hogy Pipó ur minden találgatás hímzéstől eliltotta.

— Bocsáss vissza czembá! — eseng tovább a vár urának karját megragadva.

— Oly ragyogó e világ, a melyben élsz — hajtogatja, a mire Pipó elcsodálkozva reá néz — hogy sohasem tudom megfesteni.

— Ne csüggedj, Masóm! — feleli Pipó ur öntelt mosolylyal ajkán s egy aranyozott talpas poharat tol feléje.

— Majd beletanulsz — folytatja s aztán koccintanak.

A pohárban erős tolnai vörösbort volt s a piktör úgy érezte, mintha tűz áradna szíjével tagjaiban, mire föl hajtotta. S zive egyszerre csodás bátorságra kél. Feledti aggodalmát s közelebb huzódik a táncolók rajához.

Egy szöghaju fiatal asszony libben el mellette. Mosolygó kék szemének édes tekintete elsuhan rajta s Masolino egész odaadással nézi, mily hájjal lejt táncosa oldalán.

— Bibliái Szalome sem járhatta szebben — villant lelkeben a gondolat. Majd önmagát korholja, hogy ezzel a gonosz némbertel hasonlít össze a szelíd uri asszonyt, a kinek szeme most az asztal felé szegeződik, egy daliás, vállastermetű főurra, a ki onnan nézi mosolygva s nyilván férje neki. S egy perdtúlésre messzire hül a szép asszony ezüstthimes selyemkeszkenője. Masolino szolgálatkészen utána kap, a táncoló pár azonban

— **Estély a Kath. Körben.** A társas együttélés ápolására csütörtökön este társasvacsorát rendezett a Kath. Kör vezetősége, melyen városunk társadalmának ugyyszólván színe-java vett részt. Az igazi őszinte, magyaros kedélyesség, mely a kényeimes, tágas helyiségekben otthonra talált, mindenkit meglepett, leginkább pedig azokat, a kiknek először volt alkalmuk a kör estélyén résztvenni. A pompás, magyaros halászléről, illatos túrósuszáról a Kör derék vendéglőse, a jó Chervený bácsi gondoskodott, a ki ezen alkalommal is megmutatta, mint lehet ocsón — másfél koronáért — jól főzni, a mely a legkényesebb igényeket is kielégítheti. Vacsora után Csanyi Pista zenekara zenített rá s csakhamar visszhangzott a terem a jó magyar nótákról. A társaság a késő éjjeli órákig maradt együtt vidám hangulatban.

Jelen voltak:

Ifj. Almásy János, Almásy András, Angeli István, Bándy Boldizsár, Dr. Bierbauer Viktor, Bilkei Ferenc, Bogay Andor, Chay Antal, id. Csucs István, Czolner Vince, Dornis István, Emhecht József, Gebauer Miklós, Grensperger István, Havranek Lajos, Heckenast Kálmán, Herman Edé, Imrich Viktor, Kalteneckert Márton, Kecskés Elek, Keller Károly, Kégl Miklós, Klöckner József, Knazovitzky Béla, Dr. Kneife Ferenc, Dr. Knitthofer Károly, Koller Gaspár, Konrad Kálmán, Dr. Korniss Zoltán, Kováts Alajos, Kovács György, Kováts Károly, Köhler József, Krécsy Miklós, Kubik János, Lakatos Frigyes, Lambrecht Ferenc, Lambert Vilmos, Lichtneckert József, Lindermann Antal, Lipp Agoston, Majoros Ernő, K. Nagy Deszö, Nagy Zsigmond, Naszluház Imre, Németh István, dr. Palánszky Miklós, Pápay Nándor, id. Pásztor Sándor, ifj. Pásztor Sándor, Péch Béla, Pfinn István, Posits Mihály, Reé István, dr. Reichardt Tamás, Reiser Dominos, Riffer Sándor, Rölich Gyula, dr. Say Viktor, Say Ferenc, ifj. Scherer Kamil, Schnetzer Nándor, Schranz János, Seidel János, Streda Antal, dr. Szabady József, Szakolczay Lajos, Szilágyi Imre, Tarján Ernő, dr. Torday Anyos, Tóth Géza, Trummer Sándor, Turay Antal, Udvardy Miklós, dr. Varga Damján, ifj. Véber Károly, Vida Pál és Walch Károly.

ismét tovább lejt. A kis selyemdarab sarkában apró cimere díszlik.

— A Szentgyörgyiek cimere — véli Gara Miklós, a ki a piktor mellett állt. — Csilla asszony, Rozgonyi István feleségének a cimere ez. Vidd el neki. Aztán fordasd meg ám!

— A zsebkendőt? — kérdi Masolino tétován. — Bolond! Az asszonyt!

A piktor szabadkozok s a fiatal főúr keményen megfenyegeti.

— Halálos sértés, ha oda nem viszed s nem táncolsz vele!

— Ugy bizony? — hangzik föl mögötte egy dörmögő hang. Pipó ur volt s a piktor kétségbeesetten néz rá, mint egy halálraitált.

— Sohasem tanultam ilyen táncot — dadogja.

— Nem is tanulják ezt — felel Garai Miklós.

— Rajta, rajta! ösztökélik, szinte fenyegetően mások is s a piktor kapitulál.

— Rozgonyi Csilla asszony bitorajkán kivillan hófehér apró foga. Elmosolyodik a nálaál fél fejével kisebb emberkén, a mint keszkenőjével maga előtt látja. Nyomban rá egyet fordul daliás táncosa előtt a piktor elé áll. Ez tétován ragadja meg feléje nyújtott kicsiny kezét.

Gara Miklós néhánydnagával most is ott áll háta mögött s lesi, hogy jól kacaghason. Kacagás helyett azonban elálmélkodás kél s még a többi táncos pár is megáll, hogy Csilla asszonyt lássa a piktor oldalán.

A kis ember tétován mozog, a muzsika ritmusát mégsem véti el. S ha esetlen is táncra, a szép asszonyával mégis összevág. S Csilla asszony egyre nagyobb tüzelt lejt, arany hajának koronája széjjelbomlik s mint csillagó zuhatag omlik le vállaira. Ő nem veszi észre és tovább

— **Osztokodás.** Régi veszedelme a magyarok az öröklött vagy öröklendő vagyonra. Sokszor jobb volna, ha egyáltalán nem is volna. Nem fejlődnek belőle pártoskodás, viszálykodás, nem lennének a szerető testvérekből gyűlölködő ellenségek, nem vetemednének oly borzalmas bűnre, a melyről pátkai levelezők értesít hennünket.

Zaka József pátkai lakos a múlt év decemberében megtért őseihez, hosszas betegségének csendes pihenés lett a vége a temetőben. Hátrahagyta özvegyét és három leányát, Teréziát (férj. Szabó Lászlóné) Juliannát (férj. Pobranyi Istvánné) és 22 éves hajdon leányát, Máriát. Megsíratták, eltemették, meggyászolták annak rendje és módja szerint. Eddig minden jó lett volna. A közös gyász, a közös fájdalom szeretetbe fonta volna össze a szíveket, ha a néhai Zaka József nem hagyott volna hátra valamelyes vagyonkát, a melyen az örökösöknek osztóznok kellett. A nagyobb részén szerencsésen túlestek. Igaz, hogy a közgyám jelenlétében, a ki a törvény alapján tett közöttük igazságot.

Még csak az őszi kukoricatermés megmaradt részének elosztása volt hátra. Szabó László és felesége mindenáron szívetni akarták az osztokodást. Hiába könyörgött az özvegy, hogy legyenek türellemmel addig, míg a közgyám megérkezik és a törvény értelmében igazságot fog szolgáltatni. Szabók nem engedtek. Kezdődött a házsártoskodás, a káromkodás, a melyben a szót a Szabó házaspár vitte. A legfiatalabb testvér végét akarván vetni a csetepaténak, kinyitotta az ajtót és sógorát, Szabó Lászlót ilyenformán igyekezett kitessékélni.

— Sógor! neked itt nincs jogod oszkozdni. Az örökösök mi leányok vagyunk, te hagyd bennünket magunkra.

Szabó vadállat lett erre a szóra, hogy őt, az erős férfit egy gyenge leány utasítja rendre, a leány fejét hóna alá kapta s előrántott bicskáját annak nyakába szurta. A kés a fötőteret metszette ketté. A vér ujnyi vastagon szökölt a szerencsétlen teremtés nyakából s csak ezeket a

járja. Bájos gyermekkedd mozdulatai, szemben a piktor tétova topogásával, elragadóbban tűnnek föl, mint valaha.

Az a sokaság, a mely köréjük özönlött s nézésükbe mélyedt, már-már azt hiszi, hogy a piktor készakarva adja a kényelmest, csakhogy párját annál jobban megcsodálják.

A zene elhal. Nyomában harsogó tapsviharkél, Pipó ur vendégei sorra paroláznak a piktorral. Egy csapásra meghódul most neki minden szív s nincs oly büszke főúr, a ki rögtön várába nem invitálna vendégének.

Rozgonyi István nyomában az öreg Tamássy lép hozzá s hívogatja.

— Van egynemely kornétám — mondja még. — Cimert festenek rá. Ezt is te pingálhatnád meg, úcsém!

— Ha Pipó ur megengedi — igéri szerényen Masolino — szivesen!

— Leshettek! — mormogja a bajusza alatt Ozora várának ura s a bitoroshoz szegődik, ki vissza ül helyére.

— Nemde igazam volt? — kérdi tőle. Branda bitoros megérti, hogy a piktor hitvéssére céloz szavával, a melynek ő kezdetben elene volt.

— Mindig okos ember voltál, spanno barátom — mondja. Aztán ismét a templomról beszél, a melyet szülőföldjén az Olona folyó partján elterülő Castiglionében építtetett. Branda bitoros Masolinóval akarta kifestetni a temető helyének szánt templomot. Rómából visszatérve csak azért került Firenzének, hogy ott fölfogadja; ám Pipó ur megelőzte s a piktor akkor már ultra kelt.

Tarczai György.

szókat tudta még kiáltani: „Édes anyám!” Összerogyott s alig egy perc leforgása alatt kilehelte lelkét.

Megdöbben az ember lelke a szörnyű eset hatása alatt. Mennyire kellett sülyednie az emberi természetnek, hogy egy emberi életet ily könnyedén áldozhasson fel elvakult dühének. Mi nem kételkedünk benne, hogy ennek a szerencsétlen gondolkozásmódnak előidézésében nagy részük van azoknak az újságoknak, melyek a bűnt mint természetes cselekményt tekintik, elítélő szavak rája nincs, sőt a hol lehet, az enyhítő körülmények egész garnadáját halmozzák egybe, melynek a bűnt ostorozza, hanem inkább a bűntöst védelmezi.

Szabó Lászlót még csütörtökön elfogták s a csendőrök az esti vonattal beszállították a kir. Ügyészség székesfehérvári börtönébe, a hol a bűntös bizonyára azon fogja törni fejét, mint talán enyhítő körülményt szörnyű bűnének enyhítésére.

— **A tisztviselők Otthonának** választmányára csütörtökön tartotta ez idei első ülését, mely alkalommal lapunk munkatársát, **Kiritsi Bódogot** egyhangulag ismét tükárrá választotta.

— **A városi szabó-munkát** köztudomás szerint Maron József helybeli szabóiparos kapta vállalatba. Maron József azonban nem szép munkát végzett, mert amint megkapta a vállalatba s a budapesti Rosenthal cégnek adta alvállalatba s így a városi rendőrlégység és szolgazemélyzet ruházatát Székesfehérvár elismert szabóiparának arcucspására Budapesten készült. Berveiler János mint az ipartestület szabószakosztályának elnöke sorompóba lépett a helyi ipar érdekében s ma már a városi tanács is helyteleníti Maron eljárását s ezt az ügyet döntés végett a közgyűlés elé vezérli. Azt hiszik, hogy a hétfőn tartandó közgyűlésen a bizottsági testület fogja tudni köztelenségét s főleg városi munkánál nem rántja ki iparosaink szájából a kenyeret.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon rokonaimnak és ismerőseimnek, kik kedves **Jani** fiám elhunytá alkalmával részvétüket nyilvánították, a ravatalra köszörül helyezték s a temetés alkalmával megjelenésükkel parkodtak fájdalomukat enyhíteni, fogadják hálás köszönetünket. Első sorban tartozunk hálánkat nyilvánítani nagyságos **Szborits Jenő** apátkanonok úrnak, ki az elhunyt betegsége folyamán vigasztalás s a temetési szertartást végezni kegyes volt. Székesfehérvár 1904. január 22. **Krivitz János és családja.**

— **Thea-estély.** A tisztviselők és hivatalnokok Otthonának csütörtöki thea-estélye vára-közösen felül sikerült, úgy, hogy bátran nevezhető kisebbszertű táncmulatságnak. A hölgyek, de a tagokon kívül a fiatal legénygárda is oly szép számmal jelent meg az estélyen, hogy thea után csakhamar táncra perüült az ifjuság az Otthon kebelében alakult „hivatal banda” ütemes muzsikája mellett. Mint már jeleztük, a farsang folyamán minden csütörtökön meg fog tartani a thea-estély.

— **Halálozás.** Csizmás Elek helybeli iparos életének 40-ik, házasságának 20-ik évében tegnap meghalt. Ma temették el nagy részvét mellett a sár-utcai gyászházban.

— **Közzétűlési tárgysorozat.** Székesfehérvár szab. kir. város törvényhatósága f. hó 25-én d. e. 9 órakor a városi háztartás nagytermében rendes havi közgyűlést fog tartani. A tárgysorozatból közöljük a következőket:

Az igazoló választmány előterjesztése id. Streit Ferencnek bizottsági taggá történt megválasztása tárgyában.

Városi tanács előterjesztése a Kossuth-utca rendezése, a Kossuth-utcai fürdő létesítése, a pénzügyi palota, a post és táviró palota építése és a város utcai burkolatának elkészítése tárgyában.

Városi tanács előterjesztése a pirosalma-féle telkek folytatolagos eladása tárgyában.

Kiadóhivatal jelentése a sörház eladása tárgyában.

Városi tanács előterjesztése a rendőrlégység ruhája elkészítésének vállalatba adása tárgyában.

Városi tanács előterjesztése Herendy Vilmos szállásmesternek személyes pótlék megszavazása iránti kérvénye tárgyában.

Városi tanács előterjesztése Vüntsch Antal th. számfejtő napidíjának felemelése tárgyában.

— **Perjel.** Valahogyan ismeretlen forrásból egy hír kelt szárnyra, hogy Szenczy Győző, a helybeli főgimnázium érdemes direktora távozik városunkból s perjelle lesz. Voltak, a kik helyét is betöltötték már Czapary László dr. személyében. A hír érthető feltűnést keltett s mindenfelé beszélték. Mi ufána néztünk a dolognak s meggyőződünk róla, hogy az egész egy téli kacsa. Szenczy Győzőnek semmi oka városunkból elmenni, perjeli állás üresedésben nincs. Valamikor hónapok előtt a zirci kormánytanácsban szó volt róla, hogy a fejérvári főgimnázium direktora perjeli címet kapjon, a milyennel pl. az egri igazgató bir. Azonban az ügy annyiban maradt és csak a hírlapi kacsa emelte újra szárnyra.

— **Névváltoztatások.** Klein Zsigmond sárbogárdi lakos vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel Kis-re, Chramec Viktor Andor helybeli lakos pedig Hevesi-re változtatta.

— **A Kamarai tagok választása** tárgyában Reé István rendőrfőkapitány a következő hirdetményt bocsátotta ki: Az 1898. évben alakult budapesti kereskedelmi és iparkamarának, az 1868. évi VI. t. cikk 6 §. értelmében 5 évre terjedő megbízatási ideje 1903. évi szeptember 28-án lejárván, a nagymélt. kereskedelmiügyi m. kir. Minister új 1903. évi 8341X. sz. leirata foly. az újra alakítandó kamarába Fejérmegye és Székesfehérvár sz. kir. város területéből alakított székesfehérvári alkerület által választandó 6 kereskedő 3 iparos kültág és ugyanannyi póttág választásának határidőnapján 1903. évi február 7-ik napját tűzte ki. Felhívom e szerint a székesfehérvári alkerülethez tartozó mindazon kereskedők és iparosok, kik legalább egy év óta kereskedést vagy ipart önállóan üznek vagy olyannal mint nyilvános társak működnek, hogy a fenti napon választási jogukat gyakorolni polgári kötelességüknek ismerjék. A választás szab. kir. Székesfehérvár városháza nagytermében délelőtt 8 órától 12 ig és délután 2 től 5 óráig fog eszközölni oly módon, hogy ugy a kereskedők, mint az iparosok egy-egy szavazatszedő bizottság előtt gyakorolják választási jogukat. A választók csak személyesen, azonban akár előzővel, akár szavazatlap benyújtása mellett szavazhatnak. Azon választónak, ki az 1898. évről összeállított kereskedők és iparosok névjegyzékéből kimaradt és választási képességét a bizottság előtt, a választási folyamata alatt közszégi előjárásági bizonyítvánnyal igazolja, a választási joggyakorlása megengedett. Iparkamarai kültágul csak oly egyének választhatók, kik 3 év óta önálló kereskedést vagy ipart üznek. A szavazásra kitűzött idő után a szavazatok összeadásával a választás eredményét az elnök azonnal kihirdeti.

Tájékoztul jelezzük, hogy 1898-ban kamarai tagokul megválasztottak a kereskedők részéről: Herczeg Ignác, Pollák Henrich, Pinkász Miksa, Karl István, Bruck Arnold és Kreizler Zsigmond; az iparosok részéről: Boros Sándor, Tremkó József és Németh István. Már most mozgalom indult meg a kereskedők részéről Flits Miklós, az iparosok részéről Berveiler János érdekében. Mindkettőben a kereskedelem és ipar odaadó ügybarátot kap megválasztásuk esetén, ugy, hogy e két egyén megválasztása határozatlan szerencsésnek volna mondható.

— **Bicskén** f. hó 26-án országos vásár lesz, melyre a hasított körmű állatok felhajtását — Vaál és környéke kivételével — a miniszter megengedte.

— **Független Újság.** A Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségének népies közlönye a *Független Újság* a folyó évben lép tizedik évfolyamába. Bátran lehet mondani, hogy ma már a legkedveltebb képes lapok egyike; sikerének titka abban rejlik, hogy mindenkor az ország lakosságának legnagyobb zömét alkotó földművelőknek és kisiparosoknak jóvoltáért küzdött. Cikkeit a leghivatottabb toltu írók írják. *Gazdasági* rovatában az okzerű gazdálkodáshoz nyújt tanácsokat. *Szövetkezeti* rovata a szövetkezeti eszmék térhódításának tükré. Állandóan közöl egy-egy kitűnő regényt. Karácsonyi ajándékul minden előfizetőjének díszes kiállítású vaskos könyvet: a *Szövetkezeti és Gazdasági Évkönyvet* adja. Ezen előnye dacára a *Független Újság* a lehető legolcsóbb. Előfizetési ára: egy évre 6 kor. félévre 3 kor. negyedévre 1 kor. 50 f. Előfizetési pénzek a „Független Újság” kiadóhivatalába (*Budapest IX. Üllői ut 25.*) küldendők.

— **Mai tárcánkra** ez uton is felhívjuk olvasóink figyelmét. *Masolino-I*, Tarcai Györgynek, a Szent István Társulat kiadásában megjelent regényét mi sem dicsérheti jobban, mint ez a fejezet, mely a régi magyar dicsőség világraszóló szépségét örökíti meg. Lelkünk elmereng a multak emlékein, lelkesedés szállja meg szívünket, ha olvassuk, hogy mily nagy volt egykor a magyar, mily nagy volt hatalma, birtoka. Maga a leírás igazi mesteri tollra vall, s bátran merjük mondani, hogy Jókai sem tudta volna szebben meg írni. Az igaz, hogy Tarcai szinte az egész életét a középkori művészetek történetének tanulmányozására szánta s e műve talán az eddigieket is felülmúlja báj és kedvesség tekintetében. Bennünket annyiból is közelről érdekel, mert a régi Fehérvárról és Fejérmegyéről is sok szó esik benne. A tudós szerző itt városunkban is végzett kutatásokat művéhez. A *Masolino* két kötetben jelent meg. Ara csinos vászonkötésben 2 korona.

— **Farsang.** A lövérosi kör rendes bálja február hó 1-én fog megtartatni.

A déli vasuti műhely delegesüléte, mint már jeleztük, f. hó 31-én tartja farsangi mulatóságát a Szent István teremben. Ezt a derék, igazán hazafias törekvésű egyesületet felesleges az alkalomból a közönség pártfogásába ajánlanunk, hisz oly sokszor, oly sok formában igazolta életképességét, hogy e mulatság ugy erkölcsi, mint anyagi siker tekintetében csak fényes lehet. Megemlítjük még, hogy a rendezőség a páholyüléseket székenként 2 koronáért adja s a közönség az estpénztárnál szerezheti be a jegyeket. Nem feledkezett meg az egyesület az olcsó és jó kiszolgálásról sem, amennyiben az ételek és italok árát illetőleg már jóleveg megállapodásra jutott a vendéglőssel s e megállapodás alapján jelezzük, hogy általában véve a kiszolgálás olcsóbb lesz, mint bárhol.

A székesfehérvári és megyei kereskedők özevy- és árva-alapja javára f. hó 30-án a „Magyar Király” összes termeiben hangversennyel egybekötött bált rendeznek. Ez a művészestély már nemes céljánál fogva is számíthat a nagy közönség támogatására annál is inkább, mert a rendezőség arra törekedett, hogy a látogatóknak minél nagyobb élvezetet nyújthasson. Fáradozásukat siker koronázta, a mennyiben sikerült közreműködésre megnyerni Ney Dávidot, a magy. kir. operaház mesterdalnokát, ki kedvenc magyar notájával bizonyára remekelni fog. *Szerencsy* Ede ur zengzetes csellójával áll a jótékonyság szolgálatába. Ezekon kívül P. *Cosima* Esztella urnó a „Lysysdita”-ból vett áriát éneklí. Sebők Ada és Vámos Hugó is szerepelnek. Aki ezen estélyre meghívott nem kapott és arra igényt tart, jelentkezzen a kiskereskedők egyesületében d. u. 1—5 óráig. (Gőzfürdő udvar.)

A székesfehérvári iparos ifjak önképző-köre f. évi február hó 7-én a „Magyar Király” szálloda összes termeiben zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti-díj: személyjegy 1 kor. 20 fill., családjegy 2 korona.

— **A kaszárnyából.** Közlegény: Örmester ur, alázatosan kérem, szabad lesz-e nekem a holnap reggeli raporton szabadságot kérni?

Örmester: De oszt miért? Minek?

Közlegény: Nagyon beteg az anyám.

Örmester: Hát nem lesz szabad. Mit? Kéne nek csakis az anyja beteg? Nem tudja kend, hogy újonci sorban csak nagyon fontos alkalommal lehet szabadságot kérni?

Közlegény: De örmester ur, egyttal holnap este lenne a disznótur is András bátyáméknál. Örmester: Jaj, az már kicsit fontos. Hát aztán?

Közlegény: Hoznék pedig az örmester urnak hurkát is, kolbászt is, fehér peccsenyét is, illendően.

Örmester: Hát ugy? Hát mért nem kezdte kend ezen, mikor ez nagyon fontos. Csak kérjen kend szabadságot, majd én előre szólók, hogy már harmadéva is heptikas volt a kend anyja, mikor én berukkoltam.

Egy három szobás, előszobával és mellékhelyiségekkel ellátott uri lakás május 1-re kiadó Zöldfa-u. 9. sz. alatt.

Tisztelettel kérjük előfizetőinket, hogy az évnegyed elején előfizetéseiket esetleg hátralékaikat beküldeni kegyeskedjenek.

— **A Vizivárosban építendő templom javára** Hammer József és Tungler Ferenc 15 számú gyűjtő ívén adakoztak:

Hammer József, Tungler Ferenc, Huszár János, Trukkensitz Ignác, Csundis András, Ott József 2—2 k., Nyakas József, Molnár György, Liszi György, Kovács József, Poltzer József, Botos Mihály, Kajtor József, Kiss György, Dörner János, Devocseri István, Erd János, Horváth Gáspár, Horváth Ferenc, Székfi János, Latinovics József, Remsei József, Gabrovics János, Málics Ferenc, Endli Ferenc, Nagy Imre, Sveininger János, Virág József, Remsei István, Máhr Ferenc, Kulifai József, Vinicai István, özv. Kolmann Ferencné, Kiss Ferenc, Muskovics József, Fister György 1—1 k., Vihar Ignác, Vig József, Horváth József 60—60 f., Klár Ignác, Fürst Ferenc, Hammer Ferenc 80—80 f., Franciscs Ferenc, Kleiner István, Róth József, ifj. Orsonits Mihály, Orsonits Imre, Kósa Mihály, Klein Lajos, özv. Hendli Istvánné, Katona János, Paldauf Ferenc, ifj. Kovács József, Nyakas Istv. Paldauf István, özv. Málics Józsefné, Tujner József, Kőszegi András, özv. Arany Sándorné, Trukkensitz István, ifj. Hammer József, Tóth Márton, özv. Kintlöff Ferencné, Lits Gyula, Trukkensitz Boldizsár, Pinter Ferenc, Hadacsi Ferenc, Máhr István, Kummer Ferenc, özv. Nagy Györgyné, özv. Devocseri Jánosné, Kiss Györgyné, özv. Tóth Istvánné, Langmáhr István, özv. Langmáhr Andrásné, özv. Stangli Istvánné 40—40 f., Vincz Ignác 30 f., Szép Ferenc, Kiss János, Szabó Pál, Deák Pál, Marloff Ferenc, Cser József, Farkas Imre, Muskovics János, Kőszegi István 20—20 f.

— **Lopás.** Kis Sándor falubattyányi lakos szobájából egy 24 literes bádóg edény zsír 33 korona értékben eltűnt. A lopás ejjelen az ugyanazon házban lakó Németh Sándor fiának, Györgynek volt az esküvője s Kis Sándor a saját lakását a násznép és vendégek rendelkezésére bocsátotta. A csendőrség a nyomozást megindította, eddig azonban a tettest nem sikerült kiphuzatolni.

Ibor!

Tisztán kezelt Ó bor kihordásra 25 kraj cárért kapható: Lakatos-utca 8

Fodor — Kerbler.

A Fodor Gyula állomáskezelő, Kerbler Mátyás helybeli vasuti altiszt és özv. Kolb Nándorné helybeli lakos között felmerült becsületügyi differenciákat olvasóink ismerik, de mert ezen ügyben tegnap hozott ítéletet a helybeli törvényszék, röviden regisztráljuk a tényeket.

A déli vasuti alkalmazottak temetkezési egyesületének mult év február havában tartott közgyűlése Kovács Alajos felügyelő, mint a jelzett egyesület elnöke a tisztújítás alkalmával a szavazatszedő bizottság elnökéül Fodor Gyula tagot ajánlotta. Bizalmi állás lévén s egyébként is az elnököt a közgyűlés küldi ki, az ajánlatához minden egyes tagnak szólási joga van. Kerbler Matyas egyesületi tag élt ezen jogával, tiltakozott ezen kiküldetés ellen s tiltakozásának indokolására kijelentette, hogy „*inics bizalommal Fodor Gyula személye iránt, mert attól tart, hogy a szavazó bárcák összehúzásánál is gsefelní fog.*”

Az említett közgyűlés után a „Székesfehérvári Friss Újság”, mely köztudomás szerint Fodort Gyuláné s így érthetően Fodor Gyula elárúsításában jelenik meg, erős kritikát gyakorolt Kerbler eljárása felett s többek között „*mosdatlan szájú*” kitétellel aposztrofálta. Csak a józan következtetés elvét követte Kerbler, midőn a „Botrányos közgyűlés” c. közgyűlési referéda sugalmazójaként Fodor Gyulát, a lap elárúsító-vállalkozójának férjét hitte s lapunk nyíltter-rovatában a támadás ellensúlyozására kijelentette, hogy a Fodor Gyulával üzleti összeköttetésben álló lap „csak azért támadta személyét, mert Fodor Gyula személye iránt bizalommal nem viselték.” Kerbler tehát nem egyes állításokért reprodukálta a közgyűlésen tett nyilatkozatot, hanem a támadás pressziója folytán annak ellensúlyozására s a támadás erkölcsi értékének indokolására szükségképen s minden félreértés elkerülése végett ismételte szavait.

A történetek folyamánként jelezzük, hogy

Fodor Gyula annak idején Kerbler Mátyás ellen becsületsértés miatt feljelentést tett a járásbírósnál. A bíróság marasztaló ítéletet hozott, az ítélet azonban még nem jogerős, felebezés folytán a további eljárás folyamatban van.

Fodor Gyula kétségkívül tudatában volt annak, hogy Kerbler mire alapította a gsefeléssel indokolt bizalmatlanságot s özv. Kolb Nándornét kereste fel, kinek javára egy életbiztosítási ügyet bonyolított le mint ügynök. Kolbné állítása szerint Fodor ezen 2000 koronás ügyben ügynöki tisztelet- és közbenjárás díj címén 180 koronát visszatartott s csakis hónapok múltán ezen incidens közbenjöttével adott vissza 120 koronát. Ugyancsak özv. Kolbné állítása szerint Fodor többször nála járt s szép szóval, könyörgéssel, majd fenyegetésekkel kicsikart tőle egy nyilatkozatot, mely a Fodor-Kolbné-féle biztosítási ügyet teljesen rendben elintéztetnek ismeri el. Ezen nyilatkozatot megelőzőleg, sőt utána is özv. Kolb Nándorné, Gyöngy Károly, Gyöngy Károlyné, Kolb Ferenc s általában hozzátartozói és ismerősei előtt kijelentette, hogy Fodor őt és így kis árvaít is rutul megkárosította s csakis hosszas könyörgésre, sőt fenyegetésre adta ki a már említett nyilatkozatot, melynek alapján Kerblert el is marasztalta a járásbírósnak.

Az eddig elmondottak képezik az ügy első részét. A „Székesfehérvári Friss Újság” támadó cikkét Kerbler nyíltéri nyilatkozata követte. A saját jóhiszemű eljárásának igazolására tehát csakis a maga egyenes lelkű, becsületes jellemének tisztázására adta közre Kerbler kényszerhatás alatt azt a nyíltéri közleményt, mely a tegnapi törvényszéki tárgyalásnak képezte anyagát. Özv. Kolbné a vizsgálóbírói eljárás folyamán saját, esküvel erősített vallomása szerint csak azért vallott Fodor Gyula javára, mert Fodor kijelentette, hogy ez esetben vége lesz a bírósági herce-hurcának s az ügy rövidesen befejezést nyer. Később azonban meggyőződött arról, hogy Fodor Gyula igazmondásában csalódott, fenntartotta tehát a biztosítási ügyből folyó vádat, illetve az erre vonatkozó vallomást.

Ez ügyben már tárgyalta egy ízben a bíróság, akkor azonban a Kecán Izidor bírónak, mint elnök s dr. Krausz Zsigmond, mint a magánvádló képviselője közt felmerült s lapunkban ismertett incidens folytán a tárgyalás elnapollatott. A tegnapi tárgyalás folyamán Kecán Izidor törvényszéki bíró elnököt, szavazó bírák voltak: Madarassy István és Siposs Sándor. Magánvádlóként Fodor Gyula és képviselőjében dr. Krausz Zsigmond jelent meg, a vádlottat pedig dr. Kalteneckert Viktor ügyvédjelölt védte.

A vádirat szerint Kerbler Mátyás székesfehérvári lakost saját útján elkövetett becsületsértés miatt helyezték vád alá. Kerbler Mátyás a személyi adatok bemonadása után előadja, hogy nem érzi magát bűnösnek, mert a mit mondott, azt igazolni tudja Kolbné és Balogh István vallomásaival. Özv. Kolbné a törvényszék előtt tanuvallomásként előadta, hogy tényleg Fodor Gyula 2000 koronás biztosítási ügyben 180 koronát tiszteletdíj, illetve közbenjárás illeték címén visszatartott s csakis erőlyes felszólalás után adott vissza 120 koronát. Az igazságnak megfelelő ezen tényállással ellenkező kijelentést Fodor könyörgésére s pressziója folytán tette. Kolb Ferenc, Gyöngy Károly és Gyöngy Károlyné helybeli lakosok igazolják, hogy Kolbné ezt többször elmondotta nekik még a közgyűlési incidens előtt. Balogh István tanu előadja, hogy egy időben biztosítási ügyet elkövetett Fodor Gyulával. A szükséges díjakat le is fizette. Ennek dacára hónapok múltán felszólítást kapott s csak akkor tudta meg, hogy Fodor a neki átadott biztosítási díjakat még nem juttatta illetékes helyre s ezt csak később tette.

A bizonyítási eljárás befejeztével dr. Krausz Zsigmond ügyvéd a magánvádló képviselőjében özv. Kolbné többször megváltoztatott vallomásának értékeltségét íparkodik feltüntetni. A tárgyalás folyamán megállapítottak alapján kéri Kerbler elítélését.

Dr. Kalteneckert Vikort védőbeszédében nem pózolt, nem kereste a lendületes szónoki formát, hanem a szigorú jogász éleslátásával, a tárgyalás anyagának, a vallomásoknak ügyes csoportosításával meggyőző erővel festette meg ennek az ügynek a képét. Az exceptio veritatis elve alapján igazolja, hogy Kerbler oly cselekményt, mely

büntető eljárásra alkalmas, nem követett el, mert özv. Kolbné és Balogh közvetlen ténytanuk vallomása indokolta tették Kerbler bizalmatlansági nyilatkozatát Fodorral szemben, főleg akkor, mikor egy testületben tisztán bizalmi kiküldetésről volt szó. A hírlapi közleményi a „Székesfehérvári Friss Újság” ban megjelent támadó cikk tette szükségessé. Az állítás valóságát tanuvallomások igazolják s így nemcsak mint védőügyvéd, hanem mint magánember is kötelességet teljesít, midőn Kerbler felmentését kéri.

A törvényszék rövid tanácskozás után meghozta az ítéletet. Kerbler Mátyás a Fodor Gyula terhére nyomtatvány útján elkövetett kecsületsértés vétségében bűnösnek mondatott ki s ezért a tulnyomó enyhítő körülmények figyelembe vételével 20 k. fő- és 10 k. mellékbüntetésre ítéltet s köteleztetett a felmerült 110 kor. költség megfizetésére. A vád- és védelem részéről semmiféle panasz jelentett be.

Ha figyelembe vesszük, hogy a büntető-törvénykönyv 261. §-ának másodík része szerint a Jelen esetben megállapított vétségért 3 hónapig terjedhető fogházal és 1000 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel sújtható a vádlott, úgy kénytelen-kelletlen be kell ismerni, hogy ez az ítélet nem Kerbler Mátyásra nézve lesújtó. Amennyiben ezen ügyvel még módunkban lesz egy újabb tárgyalás kapcsán foglalkozni, egyelőre bővebb kommentár nélkül csak a tényállásra szorítkoztunk.

SZÍNHÁZ.

Csütörtök, jan. 31.

Pillangó kisasszony. — Az almafa. Az általános helyzetkép e napon: jó előadás és boszontóan üres ház. Egyébként ez az est Ragányi Iza (Pillangó kisasszony) színiskerével kapcsolatos. Kevés hangját oly ügyesen, oly szépen érvényesítette; nem nagy terjedelmű, de hálás szerepét oly bensőséggel játszotta meg, hogy teljes elismerés illeti érte. Az egész darab egy megindító, kedves kép a hűség és hitves, a fájdalmas anya szívvilágából; egy dobanása annak a szívnek, melynek epedő szerelme a család terhe alatt nem szétoszlik, hanem megsemmisül — a halálban. Ezt a képet érezte át s festette meg Ragányi Iza mesterlelkével.

„Az almafa”, Bokornak e hosszan vitatott darabja Tóth Béla szerinti plágium, szerintünk egy cseppet sem nagy alkotás, sőt a mennyiben szemszédett dísznőség sem hiányzik belőle, tartalom nélküli bolondság. Dicséret illeti a szereplőket, mert az almafa-jelenetet több feltehető diszkrétívá reprodukálták. *Harasztli Mici* (Ilonka) baktis kedvességével teljes összhangzásban volt *Szigethy Andor* (Géza) ügyességé.

Boross Endre, aki a „Nemzeti színház”-nál a nagy Vizvárnak méltó utóda, hétfőn és kedden a helybeli színházban lép fel vendégként. Boross a mi városunk szülője, de egyébként is mint jeles komikus bizonyára telt ház előtt mutatja be művészetét.

IRODALOM.

Megjelent a **Zászlók** V. száma. Ennek megint más a címkéje, mint az eddig megjelent számoké. Csak rá kell nézni és egyszerűen ráborítja lelkünkre a legmélyebb télnek hangulatát. Még a lap homlokirata a „Zászlók” is csupa jégcsapból van összeróva. Es mintha a Zászlók vezérgondolata is oda volna pingálva. Alul meleg diák-szoba látható ábrándos ifjakkal, kik az általános dermodtság között is csak életről álmodoznak. Kinéznek a januári éjszakába. Képeztük végig suhog a jeges-havas erdőn s nyugvó pontot sehol sem talál, csak egy vén tölgyre szegzett Mária képnél. Mécsét látnak ott, melynek szelid világa szelveti a vak sötétséget s a farkasordító hideg tantyát angyalkor játszóhelyévé varázsolja. Nem vitették képe-e az ifjú lelkek jelen világának? Ezen prolog után ilyen szellemben ad a Zászlók jelen száma is vagy 15 cikket, 32 gyönyörű képet, melyek nemcsak az ifjakat, de az öregeket is érdeklik. Az egész lap ára mindezek dacára,

öregnek ifjunak nem több, mint 2 korona, melynek beküldése ellenében az eddig megjelent számokat is azonnal küldi.

Az „**Utóirat**” a július végén megjelent „Nemzeti könyv”-nek kiegészítő folytatása, bírálja az azóta felmerült politikai eseményeket. Kifejti a „történelmi alkotmány” lényegét s ezt viszonyba hozza a chlopy-i hadparancsokkal; bírálja azon sérelmet, mely a hadparancsban Magyarország jogaival szemben foglaltatik; boncolja a hadparancs kiadásának alanyi, tárgyi indító okát, alakját, tartalmát s ezek által Magyarországon elkövetett közjogi sérelem nagyságát, sokoldalúságát. Bírálja politikailag, közjogilag a kilences-bizottság és Gróf Tisza javaslatának tartalmát s Gróf Tiszának a dr. Kerber-féle nyilatkozatokra adott választ. Bővebb törvényi és történelmi adatokkal bizonyítja a magyar vezény- és szolgálati nyelv jogosultságát s azt, hogy ennek meghatározására a felségjog nem terjed ki.

Jézus Krisztus Isteni Megváltónk ölete. Irta dr. Balis Antal győri kanonok. A tudós szerző, a kinek több jeles műve forog már közkezeben, most már második kiadásban adja közre a fenti címmel ellátott művét. A négy evangéliumból állította össze az Ur életét és földi működését. Szerző kedves és pompásan használható művet ad azoknak kezébe, a kik az Údvözítő isteni alakját látni és csodálni akarják. E mellett a könyv bámulatosan olcsó, mert ötfélszáz oldalon, finom nagy nyolcadrét papíron, tiszta szép nyomással, csak 2 kor. az ára. A tudós szerző — a mint látszik — inkább áldozatot akar hozni, hogy előmozdíthassa a nemes célt: minél több jökönyvet adni az olvasó közönség széles rétegeinek. A diszkotésű kiadás — valóságos diszpeldány ára csak 3 korona.

Anyakönyvi statisztika

1904. évi január hó 15-től január hó 22-ig.

I. Születés.

Született: 13 fiú, 8 leány. Ezekből törvényes fiú, 13, leány 8; törvénytelen fiú: 0, leány: 0; halva született 0 törvényes fiú, 0 leány; 0 törvénytelen fiú, 0 leány — Összesen: 21.

II. Halálozás.

Elhalt: 8 fiú, 13 nő. Ezekből 7 éven aluli: törvényes fiú: 1, leány: 3; törvénytelen fiú: 0, leány: 0; 7 éven felüli fiú: 7, nő: 10. — Összesen: 17.

E szerint a születés a halálozással egyenlő.

Elhaltak: Szalai Gábor, ev. ref., szabó-segéd, 59 éves, nőtelen, Szent György kórház. — Buch Vilma Julianna, r. k., 9 hónapos, Gyümölcs-utca 16. sz. — Hesz Julia, 32 éves, hajadon, Selyem-u. 46. sz. — Király Mária, r. k., 16 éves, hajadon, Budai-ut 21. sz. — Feigl Józsefné, Schweiger Magdolna, r. k., 59 éves, Horvath István-u. 10. sz. — Halász József, r. k., 3 éves, Rác-u. 22. sz. — Gansl Ignác, izr. fűszerkereskedő, Wolkenstein Mária férje, 47 éves, Fazekas-u. 14. sz. — Szűcs Erzsébet, r. k., 2 hónapos, Demkölgy 57. sz. — Özv. Kirchberger Jánosné szül. Orezovics Folesek Klára, r. k., 72 éves, Budai-ut 18. sz. — Pallag István, r. k., földm. napsz., 54 éves, Jabor Julianna férje, Felsőkirálysor 20. sz. — Kronhoffer Anna, r. k., 19 éves, hajadon, Gáztelep-utca 3. sz. — Gránási József, r. k., városi csász, Orbán Teréz né férje, 77 éves, Széchenyi-u. 150. sz. — Gadács Ernőné szül. Posch Katalin, r. k., 43 éves, Jégrépáttelep. — Palló Mihály, r. k., földm. napsz., 18 évet, nőtelen, Szt. György kórház. — Kreutz János, r. k., 15 éves, Szt. István-tér 1. sz. — Kónjathi Erzsébet, r. k., 2 éves, Széchenyi-u. 140. sz. — Özv. Reszler Jánosné, szül. Haár Teréz, r. k., 75 éves, városi aggintózt. — Szűcs Julianna, r. k., házi cseléd, 82 éves, hajadon, Szt. György kórház. — Kiss Józsefné, szül. Pulai Erzsébet, r. k., 67 éves, Homokos 12. sz. — Kisházi Magdolna, r. k., 90 éves, hajadon, Selyem-u. 10. sz. — Sumegi György, r. k., keregető, 65 éves, nőtelen, Szt. György kórház.

Kihaltak.

Kiss Mihály, földm. napsz. és Szöllőssy Rozália, Székesfehérvár. Dittzik András csizmadia-segéd és Horváth Mária Székesfehérvár. Heilmann Sándor-Károly, könyvkötő és Szűcs Szabó Mária, Székesfehérvár, Percz Imre, esztergályos és Ziegelmüller Erzsébet, Székesfehérvár. Vándor Károly, kékfestő és Hekele Erzsébet-Borbála, Székesfehérvár. Gerencsér János, cipész és Nyári Mária-Gizella Székesfehérvár. Csizmadia János kisbirtokos és Major Katalin Székesfehérvár.

A fejen

ninesen korpa háromszori használat után a világhírű

fejkorpa pomádétól.

Bergmann és Társa Dresden és Tetschen a/E.

Egy tégely 1 korona 20 fillér.

Kapható: Koronafi Károly fodrásznál Székesfehérvár, Nádor-utca 13.

COAKSZ!

Alólt légszeszgyári igazgató-ság a legjobb minőségű sziléziái darab-köszénből előállított

Coakszának

métermázsáját 4 koronáért a légszeszgyárban ajánlja azon kedvezmény mellett, hogy a ki 3 métermázsát, vagy ennél nagyobb mennyiséget vesz egyszerre, annak a légszeszgyár a saját fuvarán a Coakszot helyben a házhoz (a ház kapujáig) szállítja fuvardij nélkül.

Utalvány csak a székesfehérvári kereskedelmi bankban és a légszeszgyárban váltható.

A székesfehérvári
Légszeszvilágítási-Társulat igazgatója

Mráz V.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy 33 év óta fennálló

könyvkötő üzletemben

ugy a legegyszerűbb könyvkötést, mint a legdíszesebbet is, üzleti vagy könyvtári könyvek bekötése a legjuttányosabb árért pontosan elkészítenek.

A n. é. közönség szíves pártfogását kérve

kiváló tisztelettel

Friesz József,

könyvkötő

Szféhérvár, Iskola-utca 3. sz.

Hirdetések

jutányos áron felvételnek
a Kiadóhivatalban.

Thomas-salak

a legjobb és legolcsóbb

foszforsavtrágya

az összes kalászosok, lóhere, takarmány és kapásnövény valamint rét és legelőkre.

Ezen Thomas-salak hazánkban a legutóbbi években eszközölt trágyázási kísérletek alkalmával, kizárólag kitűnő eredményt mutatott fel.

Csak a „Lóhere“ védjegyű Thomas-salak származik a csehországi Thomas-művekből.

A „Lóhere“ védjegy kezességet nyújt az áru föltétlen tisztasága, idegen anyagoktól való mentessége és legnagyobb mérvű oldhatósága tekintetében.

Arajánlatok, szakiratok és bármely irányban kívánt felvilágosítással szolgál a csehországi Thomas-művek dunántúli vezérképviselője:

SONNENFELD DÁVID, GYŐR.

Megrendelési hely Fejérmegye részére:

Weisz József

szénkereskedőnél, Székesfehérvár.

A Franklin-Társulat kiadása.

Magyar Remekírók

a magyar irodalom főművei

55 kötetben és ennek kiegészítője, a hat testes kötetben

Teljes Magyar Shakspere.

Ép most jelent meg nemzeti irodalmunk eme korszakos gyűjteményének **negyedik sorozata**, s így most már 20 kötet került ki a magyar remekíróknak eme leggondosabb és legdíszesebb kiadásából, melynek rendkívül nagy elterjedése a nemzet minden rétegében eddigelé szinte páratlan.

A most megjelent negyedik sorozatot különösen a **Széchenyi-kötet** teszi érdekessé. Ezt **Berzeviczy Albert** állította össze a legnagyobb magyar műveiből, s oly bevezetéssel látta el, mely essay-irodalmunkban kiváló helyet fog elfoglalni.

Nagy figyelmet fog kelteni a **kurucz-költészet** köteté is, melyet **Erdélyi Pál** szerkesztett nagy rátermettséggel.

Ezenkívül **Vörösmarty IV.** köteté, **Tompa II.** köteté és **Kisfaludy Sándor I.** köteté jelentek meg a sorozatban. Az utóbbihoz **Heinrich Gusztáv** írt nagybecsű bevezetést.

A már előbb megjelent három sorozatban a következő művek jelentek meg:

Arany János munkái I. és II. kötet. Sajtó alá rendezte **Riedl Frigyes**.

Csiky Gergely színművei. Sajtó alá rendezte **Vadnay Károly**.

Czuczor Gergely költői munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta **Zollwány Irén**.

Garay János munkái. Sajtó alá rendezte **Ferenczi Zoltán**.

Kazinczy Ferencz műveiből. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta **Váczy János**.

Kölcsey Ferencz munkái. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta **Angyal David**.

Kossuth Lajos munkáiból. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta **Kossuth Ferencz**.

Reviczky Gyula összes költeményei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta **Koroda Pál**.

Szigligeti színművei I. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta **Bayer József**.

Tompa Mihály munkái I. kötet. Sajtó alá rendezte **Lévay József**.

Vajda János kisebb költeményei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta **Endrődi Sándor**.

Vörösmarty Mihály munkái I. II. és III. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta **Gyulai Pál**.

A Magyar Remekírók gyűjteménye tizenegy .5 kötetes sorozatban jelenik meg. A teljes 55 kötetes munka ára 220 korona; az ennek kiegészítőjeként megjelent **Shakspere** összes művei hat kötetbe kötve ára 30 korona, melyet a Magyar Remekírók vevői 20 korona kedvezményes áron kapják.

Megrendeléseket elfogad minden könyvkereskedés és a

Franklin-Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.

(Budapest, IV., Egyetem-u. 4.)

Nyomatott az Egyházmegyei könyvnyomdában, Székesfehérvárott.